DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

10 grudnia Nr 33. Rok 1936.

Cena numeru niniejszego 75 gr., —, z przesyłką zwyczajną 90 gr., z poleconą zł 1.20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 5. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

OGŁOSZENIA.

979.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 4 grudnia 1936 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie niektórych postanowień protokołu dodatkowego do prowizorycznego układu handlowego z dnia 18 lipca 1936 r. między Polską i Francją.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia protokołu dodatkowego do prowizorycznego układu handlowego z dnia 18 lipca 1936 r. między Polską i Francją, z wyjątkiem:

a) poz. 9 francuskiej taryfy celnej (tryki, owce i skopy), wymienionej w części I—A—1 powyższego protokołu oraz

b) z poz. 49 polskiej taryfy celnej (szparagi w okresie od 1 lutego do 31 marca) i poz. 282 polskiej taryfy celnej (wina musujące - szampan), wymienionych w części II tegoż protokołu.

(2) Tekst wspomnianego protokołu dodatkowego zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 grudnia 1936 r. Nr 90, poz. 623).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzp. z dnia 4 grudnia 1936 r. (poz. 979).

Przekład.

PROTOKÓŁ

dodatkowy do prowizorycznego układu handlowego z 18 lipca 1936 r. pomiędzy Polską i Francją.

Wysokie Umawiające się Strony pragnąc w miarę wszelkich możliwości rozwijać wymianę artykułów rolnych pomiędzy obu krajami, zgodziły się na następujące postanowienia, mające być uzupełnieniem tymczasowego układu handlowego podpisanego 18 lipca 1936 r.

I.

A—1) Z zastrzeżeniem przyjęcia przez Parlament, stawki francuskiej taryfy celnej zostają zmienione jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Wyszczególnienie towaru	Jednostka	Cło	UWAGI
9	Tryki, owce i skopy	100 kg żywej wagi	bez zmiany (I)	(I) Cło zniżone na 125 fr. fr. za 100 kg żywej wagi, w ramach kontyngentu ustalonego w drodze zarządzenia ministerialnego, dla młodych skopów i owiec, ważących ponad 30 kg, pochodzących ze skrzyżowania w pierwszej generacji rozpłodników wpisanych do jednej z francuskich ksiąg owiec zarodowych. Dopuszczenie do korzystania z tego cła jest uwarunkowane uzyskaniem specjalnego pozwolenia wydanego przez francuskie Ministerstwo Rolnictwa na podstawie zaświadczeń odpowiedniej organizacji.
83	Ziemniaki świeże	100 kg brutto	bez zmiany (I)	(I) Cło zniżone o 50% na sadzeniaki przeznaczone do otrzymania ziemniaków do użytku fabryk mąki ziemniaczanej. Dopuszczenie do korzystania z tego cła jest uwarunkowane uzyskaniem specjalnego pozwolenia wydanego przez Ministerstwo Rolnictwa po zaopatrzeniu kontraktów zawartych pomiędzy zagranicznymi eksporterami a francuskimi importerami w wizę odpowiedniej organizacji.

2) Organizacją upoważnioną do wystawiania zaświadczeń wspomnianych w powyższych uwagach będzie Izba Rolnicza Francusko-Polska.

B—W chwili wprowadzenia w życie zniżek celnych wyszczególnionych w paragrafie A Rząd Francuski zmieni opłatę licencyjną obciążającą importerów jaj w skorupkach, w sposób następujący:

Pozycja taryfy celnej	Wyszczególnienie towaru	Jednostka	Opłata licencyjna	UWAGI
34 A	Jaja w skorupkach świeże lub konserwowane w chłodzie lub każdy inny dozwolony sposób, o wadze sztuki poniżej 55 gr	100 kg brutto	nic	Jaja mieszane z jednej i drugiej kategorii uiszczają opłatę w wysokości 95 fr. od całej wagi.
	55 gr i więcej	,,	95.—	

II.

Produkty pochodzące i przychodzące z francuskiego terytorium celnego poniżej wyszczególnione będą korzystały przy ich przywozie do polskiego obszaru celnego z następujących procentowych zniżek celnych:

Pozycja polskiej taryfy celnej	WYSZCZEGÓLNIENIE TOWARU	Zniżka celna w procentach
z 49	Karczochy	80
z 49	Szparagi (w czasie od 1 lutego do 31 marca)	50
87	Kwiaty również gałązki z owocami lub kwiatami — cięte:	
	p. 1. świeże, sprowadzane w okresie:	
	a) od 1 grudnia do końca lutego	55
	b) od 1 marca do 30 listopada	55
	p. 2. suche, farbowane lub inaczej preparowane	55
88	Bukiety, wieńce i inne wyroby:	
	p. 1. z naturalnych kwiatów i liści	55
	p. 2. z innych materiałów objętych poz. 86 i 87	55
128	z p. 4. Sery twarde inne, sery miękkie bez twardej powłoki:	
	a) Roquefort	87
	b) Brie, Camembert, Pont l'Evêque, Port Salut	87
	Uwaga: Wyżej wymienione cła konwencyjne będą stosowane do serów posiadających cechy zewnętrzne i określony skład w powołaniu na art. 13 ustawy francuskiej z 2 lipca 1935 i zaopatrzonych w zaświadczenie stwierdzające wyrób francuski. Dokument ten, wystawiony przez Fédération Nationale de l'Industrie fromagère, ulica Rivoli 136 w Paryżu, winien zawierać wzmiankę o miejscu produkcji we Francji. Winien on być wizowany przez właściwy konsulat Rzeczypospolitej Polskiej i służyć będzie równocześnie jako świadectwo pochodzenia.	
205	Oliwa (olej oliwkowy):	
	p. 2. inny w naczyniach:	
	a) powyżej 2 kg	85
	b) 2 kg i mniej — z bezpośrednim opakowaniem	85
280	Wina winogronowe nie musujące:	
	p. I) o mocy 16° alkoholu i mniej:	
	c) w innych naczyniach	90
282	Wina musujące:	
	I) Szampan	96,5

III.

Dewizy pochodzące z przywozu do Francji, po wejściu w życie niniejszego protokołu, artykułów wspomnianych w paragrafie I, będą przydzielane jeżeli dokonywana sprzedaż przewyższać będzie tę z odpowiedniego okresu 1935 r., w wysokości 80% na zapłatę za przywóz do Polski francuskich artykułów rolnych w ilościach dopuszczonych do przywozu do Polski. Różnica 20% będzie użyta na rozrachunki finansowe Polski w stosunku do Francji.

Wartości obrotów dokonanych w ramach postanowień niniejszego protokołu, wykazane w statystykach przywozu francuskiej i polskiej, będą musiały być korygowane według zasad ustalonych w układzie płatniczym podpisanym w dniu dzisiejszym.

IV.

Niniejszy protokół będzie ratyfikowany. Wejdzie on w życie następnego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych. Następnie będzie podzielał los prowizorycznego układu handlowego podpisanego w dniu dzisiejszym.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni podpisali niniejszy układ.

Sporządzono w Paryżu, dnia 18 lipca 1936 r. w dwóch egzemplarzach.

J. Łukasiewicz

Yvon Delbos

Paul Bastid

980.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 4 grudnia 1936 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień układu między Polską i Szwajcarią, dotyczącego likwidacji sum wpłaconych do odnośnych instytucji kompensacyjnych na rzecz wierzycieli polskich i szwajcarskich, podpisanego w Warszawie dnia 19 listopada 1936 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia układu między Polską i Szwajcarią, dotyczącego likwidacji sum wpłaconych do odnośnych instytucji kompensacyjnych na rzecz wierzycieli polskich i szwajcarskich, podpisanego w Warszawie dnia 19 listopada 1936 r.

(2) Tekst wspomnianego układu zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 30 listopada 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 grudnia 1936 r. Nr 90, poz. 624).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzp. z dnia 4 grudnia 1936 r. (poz. 980).

Przekład.

UKŁAD

między Polską i Szwajcarią dotyczący likwidacji sum wpłaconych do odnośnych instytucji kompensacyjnych na rzecz wierzycieli polskich i szwajcarskich.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Związkowy Szwajcarski, pragnąc zlikwidować kwoty wpłacone przez dłużników polskich Towarzystwu „Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego, Sp. z o. o." na rzecz wierzycieli szwajcarskich, oraz przez dłużników szwajcarskich do Banku Narodowego Szwajcarskiego na rzecz wierzycieli polskich, postanowiły zawrzeć w tym celu układ i mianowały swymi Pełnomocnikami:

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Jana SZEMBEKA, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, i

Pana Mieczysława SOKOŁOWSKIEGO, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Przemysłu i Handlu;

Rząd Związkowy Szwajcarski:

Pana Maxime de STOUTZ, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Szwajcarii, i

Pana Pierre VIELI, doktora praw, Radcę Legacyjnego,

którzy, po zakomunikowaniu sobie wzajemnie pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Art. 1.

Kwoty wpłacone do Banku Narodowego Szwajcarskiego na rzecz wierzycieli polskich będą zakredytowane na rachunku bezprocentowym, jaki otworzy Bank Narodowy Szwajcarski Towarzystwu „Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego, Sp. z o. o.". Tak samo, kwoty wpłacone do 30 listopada 1936 r. temuż Towarzystwu na rzecz wierzycieli szwajcarskich, będą zakredytowane na rachunku bezprocentowym, jaki otworzy wspomniana Spółka Bankowi Narodowemu Szwajcarskiemu.

Art. 2.

Sumy wpłacone do 30 listopada 1936 r. Towarzystwu, wymienionemu w art. 1 niniejszego układu, przez dłużników polskich na rzecz wierzycieli szwajcarskich będą regulowane wierzycielom w drodze kompensaty z sum zakredytowanych na rachunku wspomnianego Towarzystwa w Banku Narodowym Szwajcarskim. Tak samo, sumy wpłacone do Banku Narodowego Szwajcarskiego przez dłużników szwajcarskich na rzecz wierzycieli polskich, będą wypłacane wierzycielom w drodze kompensaty z sum zakredytowanych na rachunku Banku Narodowego Szwajcarskiego we wspomnianym Towarzystwie.

Art. 3.

Wypłaty wierzycielom polskim i szwajcarskim odbywać się będą w porządku chronologicznym wpłat dokonanych w wyżej wspomnianym Towarzystwie i w Banku Narodowym Szwajcarskim w granicach sumy znajdującej się na rachunku instytucji tego kraju, w którym wierzyciel ma swoją siedzibę.

Art. 4.

Sumy wpłacone przed 27 września 1936 r. do Banku Narodowego Szwajcarskiego i do wyżej wspomnianego Towarzystwa będą wypłacone wierzycielom polskim i szwajcarskim po kursie oficjalnym notowanym w Warszawie w dniu poprzedzającym wpłatę do odnośnej instytucji. Natomiast kwoty wpłacone do Banku Narodowego Szwajcarskiego i do wspomnianego Towarzystwa po 27 września 1936 r. będą wypłacone wierzycielom polskim i szwajcarskim po kursie oficjalnym notowanym w Warszawie w dniu poprzedzającym wypłatę wierzycielom.

Art. 5.

Wierzytelności szwajcarskie, których suma nie została wpłacona do dnia 30 listopada 1936 r. na rachunek Banku Narodowego Szwajcarskiego w wyżej wspomnianym Towarzystwie, stanowić będą, o ile chodzi o ich uregulowanie, przedmiot późniejszego układu.

Natomiast, dłużnicy szwajcarscy również po 30 listopada 1936 r. będą nadal wpłacali na rachunek wymienionego Towarzystwa do Banku Narodowego Szwajcarskiego równowartość swych długów wobec wierzycieli polskich aż do zupełnego wyrównania sum wpłaconych do 30 listopada 1936 r. na rachunek Banku Narodowego Szwajcarskiego w wyżej wspomnianym Towarzystwie.

Art. 6.

Układające się Strony zgadzają się na wykluczenie z uregulowania przewidzianego w niniejszym Układzie płatności nie wynikających:

a) z dostawy towarów pochodzenia szwajcarskiego lub polskiego,

b) ze świadczeń firm szwajcarskich lub polskich w obrocie uszlachetniającym i reparacyjnym,

c) ze świadczeń za usługi (takie jak komisowe, prowizje, koszty komiwojażerów, koszty transportu, koszty celne, honoraria i inne świadczenia),

d) z innych kosztów ubocznych, takie jak pensje, wynagrodzenia, pobory przedstawicieli, urzędników i robotników, opłaty za patenty na wynalazki i inne świadczenia analogiczne,

e) z kosztów zarządu tj. ogólnych kosztów administracji poniesionych przez firmy szwajcarskie lub polskie dla eksploatacji przedsiębiorstw, posiadanych w Polsce lub Szwajcarii, bądź to w postaci spółki stowarzyszonej, bądź filii lub agencji,

f) z zysków i strat ogólnych wynikłych z tranzakcji handlowych dokonanych w Polsce przez firmy szwajcarskie lub z Szwajcarii przez firmy polskie,

g) z procentów i różnic kursowych wynikłych z obrotów towarowych,
h) ze świadczeń szwajcarskich lub polskich z dziedziny własności intelektualnej takiej jak licencje, etc.

Art. 7.

Bank Narodowy Szwajcarski i wyżej wspomniane Towarzystwo będą się wzajemnie informowały o wpłatach na rachunki, przewidziane w art. 1, wzmiankując datę każdej z nich, rodzaj towaru za który wpłata jest dokonana, jak również wszystkie dane pozwalające na utożsamienie eksportu odnośnych towarów. Zawiadomienie o wpłacie jest równoznaczne z upoważnieniem do wypłaty wierzycielowi zgodnie z postanowieniami niniejszego układu, po stwierdzeniu zgodności transferów z tym układem.

Wyżej wspomniane Towarzystwo i Urząd Kompensacyjny Szwajcarski za wspólnym porozumieniem, wydadzą zarządzenia natury technicznej niezbędne do stosowania niniejszego układu.

Art. 8.

Zgodnie z traktatem unii celnej zawartym dnia 29 marca 1923 r. między Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtenstein, niniejszy układ będzie stosowany także na terytorium Księstwa Liechtenstein.

Art. 9.

Układ niniejszy będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Bernie możliwie jak najprędzej. Wejdzie on w życie trzydziestego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Układ niniejszy przestanie obowiązywać z chwilą, gdy równowartość wszystkich sum wpłaconych do wyżej wspomnianego Towarzystwa do dnia 30 listopada 1936 r. zostanie wypłacona wierzycielom szwajcarskim.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszy układ.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Warszawie, dnia 19 listopada 1936 r.

Szembek *Stoutz*
M. Sokołowski *Vieli*

981.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 listopada 1936 r.

w sprawie ulg w opłatach od pojazdów mechanicznych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty od pojazdów mechanicznych, używanych do koncesjonowanego przewozu osób i posiadających więcej niż 6 miejsc dla podróżnych, ustalone w art. 6 ust. (1) pkt 1) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) oraz w § 1 pkt 2) lit. b) i pkt 3) lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1935 r. w sprawie zmiany opłat od pojazdów mechanicznych i od niektórych pojazdów konnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 405), obniża się o 50% w odniesieniu do pojazdów mechanicznych, używanych wyłącznie lub po większej części na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

§ 2. Nowe pojazdy mechaniczne ciężarowe i traktory (ciągniki), zarejestrowane po raz pierwszy po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, oraz przyczepki do tych pojazdów, zwalnia się na przeciąg jednego roku od daty rejestracji od opłat, ustalonych w art. 6 ust. (1) pkt 2) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352), w § 1 pkt 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1935 r. w sprawie zmiany opłat od pojazdów mechanicznych i od niektórych pojazdów konnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 405) oraz w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie ulg w opłatach od niektórych pojazdów mechanicznych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 392).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Komunikacji i Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i innymi interesowanymi ministrami.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1936 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Komunikacji: *Ulrych*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 listopada 1936 r. Nr 89 poz. 619).

982.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 października 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżce celnej na jądra pestek egzotycznej odmiany moreli tzw. ghejsi.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie niżej wymienionego towaru pobiera się cło zniżone, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego (autonomicznego) zawartego w kolumnie II taryfy celnej przywozowej, w brzmieniu każdocześnie obowiązującym, określa się, jak następuje:

Poz. tar. celnej przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego) zawartego w kolumnie II taryfy celnej przywoz.
z 73	Jądra pestek egzotycznej odmiany moreli, tzw. ghejsi —za pozwoleniem Ministra Skarbu	25

§ 2. 1) Gdy przed wydaniem do wolnego obrotu towaru wymienionego w § 1 strona nie złożyła podania o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego, Minister Skarbu może dodatkowo wydać takie pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli:

a) przed wydaniem towaru do wolnego obrotu została ustalona na wniosek strony tożsamość towaru w sposób określony przepisami wykonawczymi do prawa celnego;

b) strona złożyła w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych podanie o zastosowanie do odprawionego towaru cła zniżonego.

2) W przypadkach, gdy przed podjęciem do wolnego obrotu towaru, wymienionego w § 1, strona złożyła podanie o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego, lecz podjęła towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem takiego pozwolenia, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli przy zachowaniu przepisu pkt a) ust. 1 paragrafu niniejszego strona złożyła podanie o zwrot wspomnianej różnicy w ciągu 30 dni od daty pisma, którym Ministerstwo Skarbu zawiadomiło ją o wydaniu pozwolenia.

3) Jeżeli strona wniosła zażalenie w sprawie zastosowania taryfy celnej lub przepisów celnych, bieg 30 dniowych terminów określonych w ust. 1 i 2 paragrafu niniejszego, rozpoczyna się od daty doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancji.

4) Podania wymienione w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego strona powinna złożyć dołączając kwit celny w urzędzie celnym, który dokonał odprawy. Urząd celny prześle otrzymane podanie do decyzji Ministerstwa Skarbu wraz ze sprawozdaniem i dowodami stwierdzającymi tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1936 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 listopada 1936 r. Nr 89 poz. 621).

983.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 listopada 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 19 września 1936 r. o upoważnieniu urzędów celnych do przeprowadzania dochodzeń i rozstrzygania spraw karnych skarbowych oraz ustaleniu okręgów ich terytorialnej właściwości.

Na podstawie art. 144 § 5 ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 355) oraz zgodnie z § 29 rozporządzenia Ministrów: Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 22 kwietnia 1932 r. o wykonaniu ustawy karnej skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 362) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1936 r. o upoważnieniu urzędów celnych do przeprowadzania dochodzeń i rozstrzygania spraw karnych skarbowych oraz ustaleniu okręgów ich terytorialnej właściwości (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 543) wprowadza się zmiany następujące:

a) znosi się okrąg jurysdykcyjny Urzędu Celnego w Grajewie, obejmujący województwo białostockie;

b) z okręgu jurysdykcyjnego Urzędu Celnego w Wilnie wyłącza się województwo poleskie;

c) w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie tworzy się nowy okrąg jurysdykcyjny dla Urzędu Celnego w Białymstoku, obejmujący województwa białostockie i poleskie;

d) okrąg jurysdykcyjny Urzędu Celnego w Gdyni rozszerza się przez włączenie do niego okręgu miasta Gdyni.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 grudnia 1936 r. Nr 90, poz. 626).

984.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 listopada 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o izbach rozrachunkowych.

Na podstawie art. 107 prawa wekslowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 37, poz. 282) i art. 84 prawa czekowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 37, poz. 283) zarządzam co następuje:

§ 1. Izby rozrachunkowe przy oddziałach Banku Polskiego uznaje się za izby rozrachunkowe w rozumieniu prawa wekslowego i czekowego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 grudnia 1936 r. Nr 90, poz. 627).

985.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 listopada 1936 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych podpisanego w Warszawie dnia 13 marca 1936 r. protokołu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej polsko-szwajcarskiej z dnia 26 czerwca 1922 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 411) nastąpiła w dniu 15 września 1936 r. ratyfikacja podpisanego w Warszawie dnia 13 marca 1936 r. protokołu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej polsko - szwajcarskiej z dnia 26 czerwca 1922 r., oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu dodatkowego, w wykonaniu jego ustępu 3, dokonana została w Bernie dnia 3 listopada 1936 r.

Tekst wspomnianego protokołu dodatkowego wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż protokołu (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 263).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 grudnia 1936 r. Nr. 90, poz. 631).

986.

OKÓLNIK T. 151 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 listopada 1936 r.

L. D. IV. 29160/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 994 p. 2, 994 p. 3 i 1016 p. 1 tar. celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Kółka mosiężne otrzymane z rur mosiężnych za pomocą odcinania, podlegają ocleniu według **poz. 994 p. 2 lit. odpow. taryfy celnej**, jako wyroby ze stopów miedzi obrobione

2) Etykiety wykonane z cienkiej blachy (lecz nie z folii) aluminiowej lub miedzianej naklejonej na papier, chociażby wyciskane lub z naddrukami, należy traktować jako wyroby z metali objętych poz. 977 — 981 obrobione z dodatkiem pospolitych materiałów i clić według **poz. 994 p. 2 lit. odpow. tar. celnej.**

3) Wyroby wykonane z metali i stopów objętych poz. 977 — 981, na powierzchni których za pomocą trawienia otrzymano ozdoby wklęsłe lub wypukłe, należy traktować jako wyroby z ozdobami rżniętymi i clić według **poz. 994 p. 3 tar. celnej.**

Napisy trawione na wyrobach nie uważa się za ozdoby.

4) Tak zwane łańcuchy do żaluzyj wykonane całkowicie z drutu żelaznego, składające się z dwóch łańcuchów równolegle biegnących połączonych w pewnych odstępach drucianymi pętlami, podlegające ocleniu według **poz. 1016 p. 1 lit. a.** tar. celnej, jako wyroby z drutu żelaznego bez dodatku innych materiałów.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

987.

OKÓLNIK T. 150 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 listopada 1936 r.

L. D. IV. 28830/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1124 i 1146).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Elektrody węglowe i grafitowe do lamp łukowych z zawartością nieznacznych ilości żelaza należy clić według punktu 1 lub 2 poz. 1124 taryfy celnej, ponieważ żelazo i jego sole nie mogą być dodawane jako składnik do fabrykacji tych elektrod, zaś obecność nieznacznych ilości żelaza w tego rodzaju elektrodach tłumaczy się zanieczyszczeniem węgla lub grafitu.

2) Wózki peronowe i fabryczne do jazdy nie po szynach należy clić według po. 1146 taryfy celnej, niezależnie od tego, czy wózki te nadchodzą bez baterii akumulatorów, czy też łącznie z przynależnymi do nich bateriami akumulatorów.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

988.

OKÓLNIK T. 149 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 listopada 1936 r.

L. D. IV. 28625/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, pod. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1. Kije bilardowe drewniane należy traktować jako wyroby drewniane osobno niewymienione i clić według odpowiednich punktów i liter pozycji 778 taryfy celnej.

2. Krążki rzutowe w postaci talerzyków, chociażby z wkładkami papierowymi, używane w sporcie strzeleckim, w celu rzucania i strzelania do nich, wykonane z gliny z dodatkiem substancyj spajających, należy clić według pozycji 878 punktu odpowiedniego taryfy celnej, jako wyroby garncarskie gliniane, nieogniotrwałe, osobno niewymienione.

3. Fajki, poza wymienionymi w pozycjach 1210 p. 2, 1270 p. 2 i 1274 p. 2 taryfy celnej, należy clić według materiału i stopnia obrobienia, jako osobno niewymienione wyroby z danych materiałów.

Przy taryfikacji fajek, sporządzonych z różnych materiałów, należy przy ustalaniu pozycji taryfy celnej kierować się postanowieniami punktu 2 art. 4 rozporządzenia z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 732 z 1932 r.).

4. Kule bilardowe (bile) należy clić według pozycyj taryfy celnej, przewidujących osobno niewymienione wyroby z odpowiednich materiałów.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

989.

OKÓLNIK T. 148 MINISTERSTWA SKARU

z dnia 27 listopada 1936 r.

L. D. IV. 24184/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 397).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z r. 1933) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 października 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 603 z r. 1936) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dwusiarczek merkaptobenztiazolu należy clić według poz. 397 p. 12 taryfy celnej jako sól związku aminowego szeregu aromatycznego osobno niewymienioną.

Dwusiarczek merkaptobenztiazolu znany jest również pod nazwami handlowvmi „Accelerateur rapide GS", „Vulcafor MBTS".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

990.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 listopada 1936 r.

L. D. IV. 28252/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 429 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Znane są w handlu różne gatunki olejków miętowych, które taryfa celna klasyfikuje na dwa rodzaje:

a) japońskie, clone według poz. 429 p. 1,

b) inne, clone według poz. 429 p. 2,

Olejek miętowy japoński wytwarzany zostaje ze specjalnego gatunku mięty t. zw. japońskiej i przedstawia albo półkrystaliczną oleistą masę albo olejek płynny.

Wszystkie inne olejki miętowe występują tylko w postaci płynnej. Wśród nich najwięcej znanym jest olejek angielski (Mitcham).

Następujący sposób badania pozwala na odróżnienie olejków innych od japońskiego:

Do małego cylinderka miarowego z doszlifowanym korkiem szklanym nalewa się 5 cm^3 alkoholu etylowego i 1 cm^3 stężonego kwasu solnego (c. wł. 1,19) i po dodaniu 0,5 g. cukru buraczanego wstrząsa się przez kilka minut. Następnie dodaje się 1 cm^3 badanego olejku miętowego i znowu wstrząsa. Wystąpienie w cieczy po krótkim czasie zabarwienia różowego, przechodzącego później w fiołkowe, świadczy o tym, że olejek nie jest produktem otrzymanym z mięty japońskiej, natomiast jest olejkiem miętowym „innym".

Olejek miętowy japoński zabarwienia tego nie daje — mieszanina w cylindrze pozostaje bezbarwna nawet po lekkim ogrzaniu (50°C).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

991.

OKÓLNIK T. 152 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 listopada 1936 r.

L. D. IV. 28623/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 883 tar. celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Kształtki w postaci niewielkich rurek o różnej grubości ścianek, czy też stożków ściętych z otworem wzdłuż osi stożka — wykonane z masy steatytowej koloru kremowożółtawego, względnie białego jak również i innych odcieni, mające zastosowanie jako formy, przy fabrykacji elektrod z masy grafitowowęglowej, należy traktować jako osobno niewymienione wyroby steatytowe do celów technicznych i clić według poz. 883 tar. celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

992.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 listopada 1936 r.

L. D. IV. 28073/3/36

w sprawie zwalniania od cła przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z wypadkiem, jaki ostatnio miał miejsce, zwolnienia od cła na zasadzie art. 22 ust. II p. 11 prawa celnego benzyny, sprowadzonej jako materiał pędny do silników zainstalowanych w jednym z wyższych zakładów naukowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż wymieniony towar, ze względu na swoje przeznaczenie w danym przypadku, nie może korzystać z wolności celnej na mocy powołanego przepisu, ponieważ sam przez się nie stanowi środka naukowego.

Zaliczanie do rzędu przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych z art. 22 ust. II p. 11 prawa celnego materiałów pędnych lub też smarów i olejów z tego tylko tytułu, że artykuły te potrzebne są do maszyn i aparatów służących celom pokazowym w zakładach naukowych, nie znajduje podstawy w omawianym przepisie prawa celnego, który dotyczy przedmiotów bezpośrednio stanowiących środek naukowy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

993.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 listopada 1936 r.

L. D. IV. 28021/3/36

w sprawie zaświadczeń walutowych nie wypełnianych należycie.

Do

Dyrekcyj Ceł, Izby Skarbowej w Grudziądzu oraz do Urzędów Celnych.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że niektórzy eksporterzy przedstawiają urzędom celnym (placówkom kontroli skarbowej) zaświadczenia walutowe, w których rubryka „Zaświadczenie niniejsze wydano dnia . . . . Pieczęć instytucji doręczającej . . . . podpis. . ." są nie wypełnione. Zaszły też wypadki, że takie zaświadczenia walutowe zostały przyjęte i na ich podstawie odprawiono towary do wywozu za granicę i do W. M. Gdańska.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że stosownie do § 5 instrukcji L. D. IV. 11438/3/36 z dnia 15 maja 1936 r. w sprawie postępowania z zaświadczeniami walutowymi (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 13, poz. 426) rubryka powyższa powinna być bezwzględnie wypełniona; niewypełnienie tej rubryki stanowi istotny brak, powodujący nieważność zaświadczenia, a przez to niemożność dokonania odprawy wywozowej i wypuszczenia towaru za granicę względnie do W. M. Gdańska.

Z drugiej strony jeżeli rubryka, o której mowa, jest wypełniona, urząd celny (placówka kontroli granicznej) w zasadzie **nie ma obowiązku** sprawdzać, czy wypełnienia dokonała instytucja upoważniona do tego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu; gdyby jednak urząd celny (placówka kontroli skarbowej) zauważył, że rubrykę tę wypełniła instytucja do tego nieupoważniona, powinien zaświadczenia takie przesłać Komisji Obrotu Towarowego przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu, nie odprawiając towaru do wywozu. Dla informacji wskazuje się, że spisy instytucyj, za których pośrednictwem będą doręczane eksporterom zaświadczenia walutowe, są ogłoszone zarządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 maja 1936 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 13, poz. 425) i z dn. 2 lipca 1936 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 18, poz. 553).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

994.

OKÓLNIK T. 153. MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 listopada 1936 r.

L. D. IV. 29168/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 89 p. 1, poz. 170 p. 2).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Owoce rośliny Eugenia Coryophyllata fam. Ryrtaceae znane w handlu pod nazwą „Anthophylli" w stanie nierozdrobnionym należy clić według pozycji 89 p. 1 taryfy celnej.
2) Wszelkie gliny oprócz osobno wymienionych z dodatkiem węglokrzemu w ziarnach lub rozdrobnionego należy clić według pozycji 170 p. 2 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

995.

OKÓLNIK T. 154 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 grudnia 1936 r.

L. D. IV. 26723/3/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy pozycyj 97 punkt 2 i 488 punkt 1).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Produkty kondensacji fenoli i formaliny o charakterze żywic, rozpuszczalne na gorąco w benzolu (benzenie) i terpentynie należy traktować jako żywice sztuczne i clić według pozycji 97 pkt. 2 taryfy celnej.

Produkty kondensacji fenoli i formaliny o wyglądzie żywic, nierozpuszczalne na gorąco w benzolu (benzenie), terpentynie lub nawet częściowo w nich nierozpuszczalne, należy traktować jako materiały plastyczne i clić według pozycji 488 punktu 1 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

996.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 grudnia 1936 r.

L. D. IV. 29816/3/36

w sprawie zwalniania od należności celnych samochodów i motocykli, jako rzeczy przesiedlenia.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zachodzą niejednokrotnie przypadki, że osoby, przesiedlające się do polskiego obszaru celnego, zakupują za granicą na krótko przed przesiedleniem się samochody oraz motocykle i składając podanie o zwolnienie od należności celnych swych używanych ruchomości, włączają do spisu tych ruchomości również niedawno nabyte samochody i motocykle.

W związku z powyższym poleca się Dyrekcjom Ceł i Urzędom Celnym upoważnionym przez nie do zwalniania od należności celnych rzeczy przesiedlenia, aby samochody i motocykle należące do osób przesiedlających się do polskiego obszaru celnego, zwalniały od należności celnych tylko w tym przypadku, jeżeli samochód lub motocykl był za granicą w użyciu danej osoby przesiędlającej się co najmniej w przeciągu roku, licząc wstecz od daty przesiedlenia się tej osoby do polskiego obszaru celnego.

Jako udowodnienie okresu używania za granicą posiadanego samochodu względnie motocyklu, strona obowiązana jest złożyć zaświadczenie władz administracyjnych dotychczasowego miejsca zamieszkania, stwierdzające datę zarejestrowania na jej nazwisko omawianych samochodu względnie motocyklu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

997.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 grudnia 1936 r.

L. D. IV. 29572/3 36

w sprawie odroczenia stosowania okólnika L. D. IV. 25203/3/36.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu odracza do dnia 31 grudnia 1936 r. zastosowanie okólnika L. D. IV. 25203/3/36 z dnia 10 listopada 1936 r. w sprawie przedkładania pozwoleń na prawo przywozu (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 31 poz. 928) w stosunku do przesyłek, odprawionych w granicznych urzędach celnych a przekazanych do pobrania należności celnych do urzędów celnych, w których znajdują się pozwolenia przywozu Min. Przemysłu i Handlu; do tego terminu urzędy celne odbiorcze mogą przyjmować pozwolenia przywozu, których termin ważności w chwili prezentacji pozwolenia minął, jeżeli duplikat pozwolenia znajduje się jeszcze w Urzędzie Celnym, a przesyłka została zgłoszona do odprawy celnej ostatecznej w granicznym Urzędzie Celnym przed upływem terminu ważności pozwolenia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

998.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 listopada 1936 r.

L. D. V. 5527/1/35

w sprawie dokonywania potrąceń na pokrycie zaległości podatkowych z należności dostawców.

W związku z częstymi zapytaniami ze strony izb skarbowych Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż zarządzenie z dnia 21 stycznia 1931 r. L. D. I. 906/3/31, w myśl którego potrącenia na pokrycie zaległości podatkowych z należności dostawców za dostarczoną Państwowemu Monopolowi Spirytusowemu surówkę ograniczone zostały do 25%, przypadających do wypłaty tym dostawcom sum — obowiązuje nadal i winno być stosowane.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu rozciąga moc tego zarządzenia również i na należności, przypadające plantatorom tytoniowym od Dyrekcji Monopolu Tytoniowego za dostarczony surowiec tytoniowy.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Skarbu przy sposobności zwraca uwagę na stwierdzone niejednokrotnie uchybienia ze strony urzędów skarbowych przy zajmowaniu należności w Dyrekcji Monopolu Spirytusowego, a mianowicie przy zbiegu egzekucji należności skarbowych i wierzytelności obcych, urzędy skarbowe ograniczają zajęcie do wysokości 25% każdorazowo wypłaconych kwot, przy równoczesnym zajmowaniu pozostałych 75% na pokrycie należności z tytułu obcych wierzytelności.

Ponieważ tego rodzaju praktyka urzędów skarbowych czyni przyznaną dostawcom ulgę iluzoryczną, Ministerstwo Skarbu podkreśla, że pozostałe 75% należności nie może ulegać zajęciu. W tych przypadkach winny urzędy skarbowe bądź skierować egzekucję z tytułu wszelkich wierzytelności na inne objekty zobowiązanego, bądź też z braku tychże, powiadomić wierzyciela, powołując się na § 34 P. E.

o zawieszeniu egzekucji do czasu możności skierowania egzekucji do wierzytelności zobowiązanego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

999.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 listopada 1936 r.

L. D. V. 44660/4/36

w sprawie komisowej sprzedaży benzyny ze stacyj benzynowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 339) zezwala na prowadzenie w roku 1937 komisowej sprzedaży benzyny z t.zw. „stacyj (pomp) benzynowych" na podstawie świadectw przemysłowych kategorii 3-ej przedsiębiorstw handlowych.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 5 ustęp (1) p. 5 ustęp trzeci, powołanej ustawy zwalnia komisantów, prowadzących komisową sprzedaż benzyny ze stacyj (pomp) benzynowych, od ustawowego obowiązku prowadzenia w roku 1937 prawidłowych ksiąg handlowych dla uznania tej sprzedaży za komisową. Podlegającą opodatkowaniu prowizję tych komisantów należy ustalić na zasadzie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych komitenta.

Zwolnienie od obowiązku prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych dotyczy jedynie zakładu komisowej sprzedaży benzyny ze stacyj (pomp) benzynowych i nie zwalnia komisanta od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych, o ile dokonuje on inne transakcje (czynności handlowe), przy których powołana ustawa wymaga prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych, np. komisową sprzedaż z innych zakładów handlowych, eksport itp.

Nabywane przez komisantów świadectwa przemysłowe winny zawierać następującą treść:

Rodzaj przedsiębiorstwa: komisowa sprzedaż benzyny firmy „ . . . . " ze stacji benzynowej.

Właściciel przedsiębiorstwa: (imię i nazwisko komisanta).

Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa: adres stacji pompy benzynowej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

1000.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 listopada 1936 r.

L. D. V. 13521/1/36

w sprawie norm specjalnych dla gospodarstw rolnych o obszarze do 15 ha.

Do
wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach i wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z okólnikiem z dnia 18 lipca b. r. L. D. V. 3721/1/36 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ustęp 10 cyt. wyżej okólnika, odnoszący się do stosowania norm specjalnych dla gospodarstw rolnych o obszarze do 15 ha, położonych w odległości ponad 5 klm. od miast z ludnością ponad 100.000 mieszkańców, dotyczy jedynie gospodarstw, prowadzonych w ten sposób, że zatracają one właściwy charakter gospodarstwa rolnego, a stanowią raczej gospodarstwa o charakterze przemysłowym. Natomiast norm specjalnych nie należy stosować do gospodarstw rolnych, opartych na gospodarce zbożowej lub zbożowo-hodowlanej choćby nawet przestrzeń zajęta pod uprawę roślin, podlegających normom specjalnym, przekraczała 2 ha.

Podsekretarz Stanu:
(—) *F. Świtalski.*

1001.

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 30 listopada 1936 r.

o zmianie przepisów okólnika Nr 21 z dnia 7 marca 1936 r. częściowo zmienionego okólnikiem z dnia 27 października 1936 r. w sprawie kontyngentu dewizowego na uregulowanie należności za bawełnę.

Przydział dewiz na zapłatę za importowną bawełnę surową, odpadki bawełniane i wyczeski bawełniane surowe.

I. Komisja Dewizowa udzieliła — aż do odwołania — Zrzeszenie Producentów Przędzy Bawełnianej w Polsce (siedziba w Łodzi) generalnego zezwolenia na podział między członków Zrzeszenia kontyngentu dewizowego, przyznawanego co miesiąc na uregulowanie należności za: **bawełnę surową, odpadki bawełniane i wyczeski bawełniane surowe,** importowane z zagranicy na potrzeby rynku **wewnętrznego,** oraz na pokrycie zagranicznych kosztów ekspedycji, ubezpieczenia i transpor-

tu tych surowców tudzież wszelkich innych kosztów ubocznych, jak np.: odsetki zwłoki, dyskonto itp.

W związku z powyższym zezwala się Oddziałom Banku Polskiego i bankom dewizowym na rozpatrywanie i decydowanie we własnym zakresie wniosków o uregulowanie należności z powyższych tytułów na podstawie zaświadczeń dewizowych, wydawanych przez wyżej wspomniane Zrzeszenie w kwocie, na jaką opiewa zaświadczenie, bez każdorazowego zezwolenia Komisji Dewizowej.

Upoważnienie powyższe dotyczy zarówno dokonywania przekazów za granicę oraz wpłat na rachunki zagraniczne wolne (zaświadczenie dewizowe wzór Nr 1), jak i promes dewizowych, które mogą być udzielane i wykonywane przez banki dewizowe na podstawie zaświadczeń dewizowych — wzór Nr 2, bez osobnego potwierdzenia Komisji Dewizowej. Zaświadczenia dewizowe mogą być wykorzystywane tylko do terminów w nich oznaczonych (15 dni od daty wystawienia) i nie mogą służyć do wykonania kilku przekazów w różnych terminach.

II. Zezwolenie zawarte w ustępie I niniejszego okólnika **nie zwalnia** banków dewizowych od obowiązku żądania od wnioskodawcy wszystkich dokumentów, wymaganych w myśl przepisów przy przekazywaniu za granicę należności i badania tych dokumentów — z następującymi odchyleniami:

1. a) Z dniem 1 grudnia 1936 r. nie będą wymagane pozwolenia przywozu przy imporcie z zagranicy bawełny surowej, odpadków bawełnianych i wyczesków bawełnianych surowych w tych przypadkach, gdy, surowce te sprowadzane będą **za cłem ulgowym.**

Dla uzyskania ulgi celnej Ministerstwo Przemysłu i Handlu będzie wydawać importerom zaświadczenia o uldze celnej z datą od 1 grudnia 1936 r.

Zaświadczenia te mogą być:
indywidualne—dla poszczególnych przedsiębiorstw importujących oraz zbiorowe — udzielane Zrzeszeniu Producentów Przędzy Bawełnianej w Polsce na globalną ilość surowców dla zrzeszonych przedsiębiorstw, z tym, że podział zaświadczeń między członków przeprowadzać będzie Zrzeszenie.

Zaświadczenia indywidualne będzie wydawać Ministerstwo Przemysłu i Handlu wraz z urzędową kopią, przeznaczoną dla banku dewizowego. Podobnie Zrzeszenie — w ramach otrzymanego zaświadczenia zbiorowego — będzie dołączać duplikat, przeznaczony dla banku dewizowego.

W powyższych przypadkach, tj. importu za cłem ulgowym, importerzy obowiązani są załączać do wniosków zamiast pozwolenia przywozu wspomniane wyżej kopie urzędowe lub duplikaty zaświadczeń o uldze celnej.

W przypadkach gdy importer posiada jedno zaświadczenie o uldze celnej, opiewające na większą ilość towaru, i zamierza je zużytkować przy złożeniu szeregu wniosków o przydział dewiz na kolejne częściowe uregulowanie należności za sprowadzony towar, banki dewizowe winny na żądanie wnioskodawcy zwrócić mu urzędową kopię lub duplikat zaświadczenia o uldze celnej po uprzednim uwierzytelnieniu przez bank dostarczonego mu przez wnioskodawcę odpisu oraz odnotowaniu na urzędowej kopii lub duplikacie numeru, daty wniosku i przekazanej sumy.

b) Dla powyższych surowców, sprowadzanych **za cłem normalnym,** pozwolenia przywozu będą nadal wymagane i winny być załączane do wniosków.

2. **Na fakturach cena towaru winna być poświadczona** co do jej zgodności z cenami rynkowymi bądź przez terytorialnie właściwą Izbę Przemysłowo-Handlową (przy wnioskach zaopatrzonych w indywidualne zaświadczenia o uldze celnej), bądź przez Zrzeszenie (przy wnioskach zaopatrzonych w częściowe zaświadczenie, wydane przez Zrzeszenie).

III. Zrzeszenie jest uprawnione do wydawania zaświadczeń dewizowych nietylko swym członkom, lecz również osobom i firmom nie należącym do Zrzeszenia, które sprowadzają wymienione w ustępie I surowce na podstawie częściowych zaświadczeń o uldze celnej, opiewających na członków Zrzeszenia. Przekazy na podstawie zaświadczeń dewizowych wydanych przez Zrzeszenie wspomnianym wyżej osobom i firmom, nie należącym do Zrzeszenia, mogą być uskuteczniane pod warunkiem, że odpowiednie częściowe zaświadczenie o uldze celnej będą zaopatrzone przez Zrzeszenie w klauzulę zezwalającą na wykonanie przekazu przez osobę lub firmę inną, niż wymieniona w tym zaświadczeniu.

IV. **Przydział** zagranicznych środków płatniczych **dla producentów, nie należących do Zrzeszenia i nie przedstawiających zaświadczeń dewizowych Zrzeszenia,** będzie dokonywany wyłącznie przez Komisję Dewizową na podstawie indywidualnych wniosków składanych za pośrednictwem banków dewizowych. Wobec powyższego Oddziały Banku Polskiego i banki dewizowe mają prawo decydowania wniosków o zezwolenie na zapłatę należności z powyższych tytułów tylko wówczas, gdy do wniosków tych załączono zaświadczenie dewizowe Zrzeszenia; we wszystkich innych przypadkach — bez względu na sumę — decyzja przysługuje wyłącznie Komisji Dewizowej, nawet wówczas, gdy kwota przekazu z tytułu należności za towar nie przekracza sumy zł 3.000, a z tytułu kosztów importu — zł 1.000.

Ponadto Komisja Dewizowa zastrzega sobie wyłączne prawo decydowania wszystkich wniosków bez względu na kwotę z tytułu należności za importowaną **przędzę bawełnianą i niedoprzęd bawełniany surowy** oraz kosztów

z tym importem związanych. Do wniosków, przesyłanych do decyzji Komisji Dewizowej, winny być załączone kopie urzędowe zaświadczeń o uldze celnej lub uwierzytelnione przez bank dewizowy odpisy tych zaświadczeń (ustęp II p. 1 a) niniejszego okólnika).

Niezwłocznie po wykonaniu każdego przekazu na podstawie zaświadczenia dewizowego Zrzeszenia banki dewizowe obowiązane są wydać wnioskodawcy dokładne obliczenie należności pobranej za sprzedaną i przekazaną za granicę walutę obcą (bez wliczenia do niej kosztów i prowizji) z podaniem numeru zaświadczenia dewizowego Zrzeszenia.

Od wykonanych na podstawie zaświadczeń dewizowych przekazów i promes banki dewizowe nie będą pobierały ustalonej okólnikiem Komisji Dewizowej nr 20 z dnia 3.VII. 1936 r. opłaty manipulacyjnej, ponieważ opłatę tę uiszczać będzie bezpośrednio wspomniane Zrzeszenie. Zapłata zobowiązań wobec krajów, z którymi obrót pieniężny został uregulowany specjalnymi przepisami, nastąpić może jedynie w sposób tymi przepisami przewidziany. (Umowy rozrachunkowe, układy płatnicze, Szwajcaria itp.).

Powyższe przepisy wchodzą w życie z dniem 1 grudnia 1936 r.; równocześnie przestaje obowiązywać okólnik Komisji Dewizowej nr 21 z 7 lipca 1936 (Dz. Urz. Min. Skarb. Nr 19, poz. 604) częściowo zmieniony okólnikiem z dn. 28.X. 1936 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 30. poz. 923).

Komisja Dewizowa.

Poniżej podaje się wzory zaświadczeń dewizowych Zrzeszenia Producentów Przędzy Bawełnianej w Polsce.

Wzór nr 1.

ZRZESZENIE PRODUCENTÓW
PRZĘDZY BAWEŁNIANEJ
W POLSCE

Łódź, dn. . . . . . . 193. . . r.

Zaświadczenie dewizowe nr. . . .

Na podstawie pisma Komisji Dewizowej z dnia 7 lipca 1936 r. i okólnika nr 21 z dnia 30 listopada 1936 r. Zrzeszenie Producentów Przędzy Bawełnianej w Polsce stwierdza niniejszym, że firmie . . . . przysługuje prawo jednorazowego nabycia i przekazania za granicę za pośrednictwem banku dewizowego, na uregulowanie należności za zakupioną za granicą bawełnę surową, odpadki bawełniane lub wyczeski bawełniane surowe, **zagranicznych środków płatniczych** do wysokości kwoty . . . . (słownie: . . . .) — wpłaty na rachunek zagraniczny wolny, sumy . . . . (słownie: . . . .)

Zaświadczenie niniejsze nie może być odstąpione i nie zwalnia od obowiązku złożenia bankowi dewizowemu dokumentów, wymaganych przez przepisy dewizowe.

Zaświadczenie niniejsze jest ważne 15 dni od daty wystawienia.

pieczątka
podpisy

Wzór nr 2.

ZRZESZENIE PRODUCENTÓW
PRZĘDZY BAWEŁNIANEJ
W POLSCE

Łódź, dn. . . . . . . 193. . . r.

Zaświadczenie dewizowe nr. . . .

Na podstawie pisma Komisji Dewizowej z dnia 7 lipca 1936 r. i okólnika nr 21 z dnia 30 listopada 1936 r. Zrzeszenie Producentów Przędzy Bawełnianej w Polsce stwierdza niniejszym, że firmie . . . . przysługuje prawo otrzymania promesy dewizowej na akcept/remburs płatny . . . . 193. . . r. z tytułu należności za zakupioną za granicą bawełnę surową, odpadki bawełniane lub wyczeski bawełniane surowe do wysokości kwoty: . . . . (słownie: . . . , ...) oraz prawo nabycia i przekazania za granicę na termin powyższy na podstawie tej promesy za pośrednictwem banku dewizowego **zagranicznych środków płatniczych** do wysokości tej samej kwoty.

Przekaz może być wykonany nie wcześniej, niż 5 dni przed terminem płatności zobowiązania, a nie później, niż 10 dni po tym terminie.

Zaświadczenie niniejsze nie może być odstąpione i nie zwalnia od obowiązku przedłożenia bankowi dewizowemu dokumentów, wymaganych przez przepisy dewizowe.

Zaświadczenie jest ważne 15 dni od daty wystawienia.

pieczątka
podpisy

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

w sprawie sprostowania błędów w okólnikach Komisji dewizowej.

a) W Nr 19 Dz. Urz. Min. Sk. na str. 722 prawa szpalta w okólniku Nr 20 Komisji dewizowej w ustępie pod literą c) należy poprawić cyfrę (½%) na (½‰ promille).

b) W Nr 23 Dz. Urz. Min. Skarbu na str. 883 prawa szpalta w okólniku Nr 33 Komisji dewizowej w ustępie 7) należy poprawić cyfrę „½%" na „½‰ (promille)".

Komunikat
w sprawie zaginięcia urzędowej plombownicy.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Stanisławowie zaginęła urzędowa plombownica Nr 671 o odcisku 2171.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

Nr 254
dnia 7 grudnia 1936 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	90,05	89,62
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,31½	5,28½
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,31	5,28
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	289,25	287,55
Franki francuskie . . .	100 Fr.	24,77	24,63
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	122,35	121,55
Funty angielskie	1 Ł.	26,06	25,90
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow. . .	100 K.	17,80	17,40
Korony duńskie	100 K.	116,29	115,45
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	130,88	129,90
Korony szwedzkie . . .	100 K.	134,28	133,30
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	25,00	24,50
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,49	11,00
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	122,00	116,00
Pengő węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	94,00	93,00

WALUTY	Za	Tranzakcje	Sprzedaż	Kupno
		Złotych		
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	288,55	289,25	287,85
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,78	211,94
Bruksela . . .	100 Blg.	89,87	90,05	89,69
Budapeszt . . .	100 Png.	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,49	11,43
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	116,29	115,71
Londyn	1 Ł.	25,99	26,06	25,92
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	28,02	28,12	27,92
Montreal	1 Dol.	—	5,31½	5,29
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,30¾	5,32	5,29½
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,31	5,32¼	5,29¾
Oslo	100 K.	130,55	130,88	130,22
Paryż	100 Fr.	24,71	24,77	24,65
Praga	100 K.	18,75	18,80	18,70
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm . . .	100 K.	133,95	134,28	133,62
Tallin	100 K.	—	—	—
Wiedeń	100 Szyl.	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	122,05	122,35	121,75
c) MONETY				
2. Srebro.				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	130,00	124,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.